

РЕШЕНИЕ

№ 4323

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А.И.И

при участието на секретаря К.Н
като разгледа докладваното от А.И.И Гражданско дело № 20211110126317 по описа за 2021 година

„.....“ АД е предявило срещу „.....“ АД иск с правно основание чл. 213 КЗ /отм./ за заплащане на сумата от 438,54 лева, ведно със законната лихва от 12.05.2021 г. до окончателното изплащане, представляваща изплатено застрахователно обезщетение с включени 15 лева ликвидационни разноски по застраховка „Каско на МПС“ за вреди на т. а. „.....“, с рег. № СА9559РВ, застрахован при ищеца от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 28.08.2014 г. в гр. София, при движение по бул. „Сливница“ по вина на водач на т. а. „.....“, рег. № ....., със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, който предприема маневра „движение назад“ и удря т. а. „.....“

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане е настъпило застрахователно събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахованото при него МПС, за което при него е била образувана щета № 10114030109324. Твърди, че е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 423,54 лева. Сочи, че ответникът е застраховал гражданската отговорност на увреждащия автомобил, спрямо когото възниква вземане за платеното обезщетение. Излага, че е предявил преписката на ответника за плащане, но ответното дружество не е заплатило сумата.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът оспорва, че вина за ПТП има водачът на т. а. „.....“, механизмът на ПТП, причинната връзка, размерът на вредите и получаването на покана за доброволно изпълнение. Релевира възражения за изтекла погасителна давност на претендираното вземане и за съпричиняване на вредите от водачът на т. а. „.....“, като преимуществено намира, че този водач има вина за ПТП. Намира, че размерът на обезщетението е завишен и не отговаря на действителната стойност на вложените труд и

материали.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК приема за установено следното:

За уважаване на предявения иск следва да бъдат установени следните обстоятелства: наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който застрахователят-ищец да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение и за увредения да е възникнало деликтно вземане срещу причинителя на вредата, респ. договорно вземане срещу неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“.

По делото за безспорно и ненуждаещо се от доказване е обявено обстоятелството за наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за товарен автомобил „....“, рег. № ..... към датата на ПТП.

От представената комбинирана застрахователна полица от 26.11.2013 г. се установява, че между „....“ АД и „Фън спорт“ ЕООД е сключен договор за застраховки „Каско“ и „Злополуки“ със срок на валидност 03.12.2013 г. – 02.12.2014 г. за МПС „....“ с рег. № СА9559РВ.

В двустранен протокол за ПТП от 28.08.2014 г. е посочено, че уврежданията по т. а. „....“ са по предна броня, като е отбелязано, че водачът на т. а. „....“ се признава за виновен. В декларация от 08.09.2014 г. е посочено, че при движение по бул. „Сливница“ на т. а. „....“ в кръговото движение камион е върнал назад и го ударил.

По делото е изготвена съдебно-автотехническа експертиза, в която вещото лице е посочило, че на 28.08.2014 г., около 11:00 часа, т. а. „....“ Г440“ с рег. № ..... се движи по бул. „Сливница“ и в района на кръговото кръстовище с ул. „Околовръстен път“ водачът предприема маневра за движение на заден ход, при която реализира ПТП с намиращия се зад него т. а. „....“ с рег. № СА9559РВ. Всички увреждания по т. а. „....“, отразени в описа на застрахователя, се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Стойността, необходима за възстановяване на т. а. „....“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 503,47 лева.

По делото са събрани гласни доказателства. Свид. ИВ. П. ИВ., управлявал т. а. „....“ разказва, че докато изчаквал да се включи в кръговото движение в кв. „Люлин“ една цистерна върнала назад, ударила го и му пробила бронята. Управляваният от него т. а. бил спрял, като едва след подадена от него звукова сигнализация движещата се назад цистерна спряла.

С оглед изложеното съдът намира, че са се осъществили предпоставките, необходими за реализиране на деликтната отговорност на причинителя на вредата, от чиято отговорност произтича отговорността на ответника. От свидетелските показания и приетата по делото експертиза се установява, че вина за настъпването на ПТП има водачът на т. а. „....“ Г440“, който е предприел маневра на заден ход, без да се увери, че е възможно безопасното □ осъществяване, при което е причинил вреди на намиращия се зад него т. а. „....“.

Недоказано остана възражението за съпричиняване, тъй като се установи, че вина за ПТП има водачът на т. а. „.... Г440“ и не се събраха доказателства водачът на т. а. „....“ да е способствал за причинените по управлението от него т. а. вреди, който е бил в спряло положение при реализиране на ПТП.

От събраните по делото доказателства се установява, че щетата, нанесена на автомобила, застрахован при ищеца, е била определена на стойност 503,47 лева. Сума в размер на 423,54 лева е била заплатена на доверен сервиз на ищеца, осъществил ремонт на автомобила.

Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на конкретния договор за имуществената застраховка и разпоредбите на КЗ, като съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ /отм./ то трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на увредените трети лица, се определя по правилата на чл. 273 КЗ /отм./ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Съгласно чл. 273, ал. 2 КЗ /отм./ обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда и се определя в съответствие с приета от КФН наредба за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС. Методиката обаче не дерогира приложението на разпоредбите на КЗ и не ограничава отговорността на застрахователя да плати обезщетение, обхващащо действителната стойност на причинената вреда. При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие – 208, ал. 3 КЗ /отм./, като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г. (в този смисъл решение № 52 от 8.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г., решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г., решение № 165 от 24.09.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС).

Приетото по делото заключение на съдебно-автотехническа експертиза е посочило, че стойността, необходима за възстановяване на т. а. „....“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 503,47 лева, поради което съдът намира, че това е сумата, необходима за ремонта на процесния автомобил, предявеният иск за сумата от 438,54 лева следва да бъде уважен изцяло.

При това положение и с оглед изложените по-горе мотиви, след като по делото е безспорно, че са причинени вреди на застрахования автомобил в резултат на застрахователното събитие и е извършен ремонт за тяхното поправяне в специализиран сервиз, съдът намира, че платената от застрахователя по имуществената застраховка сума в размер 438,54 лева (с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лева), е следвало да бъде заплатена от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при предявената регресна претенция срещу него.

При този изход на спора право на разноски има ищецът има право на разноски на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, който е сторил следните такива: 50 лева – държавна такса, 350 лева – депозит за експертиза, 30 лева – депозит за свидетел, като претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8 ГПК определя в размер на 50 лева.

Воден от горното, Софийски районен съд, 82 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „....., ЕИК 121265177, да заплати на „.....“ АД, ЕИК 121076907, на основание чл. 213, ал. 1 КЗ /отм./ сумата от 438,54 лева, ведно със законната лихва от 12.05.2021 г. до окончателното изплащане, представляваща изплатено застрахователно обезщетение с включени 15 лева ликвидационни разноски по застраховка „Каско на МПС“ за вреди на т. а. „....., с рег. № СА9559РВ, застрахован при ищеца от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 28.08.2014 г. в гр. София, при движение по бул. „Сливница“ по вина на водач на т. а. „.....“, рег. № ....., със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, който предприема маневра „движение назад“ и удря т. а. „.....

ОСЪЖДА „....., ЕИК 121265177, да заплати на „.....“ АД, ЕИК 121076907, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 480 лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____